

„A TERMÉSZET” előfizetési ára mellék-
lapjával, a „HALÁSZAT”-tal együtt:
egy évre 6 korona.
Csupán a „Halászat” egy évre 3 korona.

Állattani, vadászati és halászati folyóirat.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Szerkesztik:
DR. LENDL ADOLF
és
csikszentsimoni és ernyesi
LAKATOS KÁROLY.

Budapest, II., Donáti-utca 7.

Dal a varsányháti kis erdőről.

Varsányháti pusztán volt egy kerek erdő,
Nyoma sincs talán már azoknak a fáknak,
Pedig a nagy rónán olyan nagyon kedves
Játékszere volt a pajkos délibábnak.
Tőle kérdezte meg az első sugár is,
Hogy miről álmódott
És lehajló lombján csókkal szárítgatta
A rengő harmatot.

Itt volt a hazája vércsének, rigónak,
Lombja közé rejtve annyi volt a fészek,
Sőt a parlagi sas nyulászni ha fáradt,
Úgy alkonyatlájon az is ide tért meg.
A legnagyobb fának tetejébe szállott
Észrevétlen, csendben,
Onnan vigyáztatta, az ő birodalmán
Sorján megy-e minden?

A pusztán iramló garabonczás szélnek,
Ez a kis erdő volt egyedüli gátja
És hogy megfoghatta, tapsolt levelével
S úgy meghajladozott a sok öreg nyárfa.

Ha vihar tépázta, haragos zöldre vált
Minden kis levele,
Csak morgott, míg a nap mosolygó arcával
Ki nem engesztelte.

Itt a kis erdőben, kakukfűves párnán
Úgy elszenderegtem egész napon által,
Itt csalta ki lelkem legragyogóbb álmát
A ringató szellő, altató madárdal.
Óh ezek az álmok hamar messze szálltak, —
De emléke él még
S rá visszagondolni, bár fáj is a lelkem,
Mégis gyönyörűség.

Varsányháti pusztán nem úgy van mint régen,
Csengő madárdallam nem hangzik a fáról;
A kis erdő helyén, mint egyebütt, másutt,
Búzavirág kéklík, búzakaralász sárgul.
És fölötte szótlán, reggeltől napestig
Iramlik a fecske;
Boldagabb időkből, mintha csak a múltból
Nyomokat keresne.

Kató József.